

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 21885/2024
07.11.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа Сања Ђурић Цвејић адвокат из ..., против тужене ББ из ..., коју заступа Владимир Милић адвокат из ..., ради издржавања, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 290/24 од 27.05.2024. године, на седници одржаној 07.11.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 290/24 од 27.05.2024. године.

Свака странка сноси своје трошкове ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сремској Митровици П2 207/22 од 18.07.2023. године, ставом првим изреке, одређено је да тужилац самостално врши родитељско право над малолетном децом ВВ и ГГ, са пребивалиштем деце на адреси пребивалишта оца. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да на име доприноса за издржавање малолетне деце плаћа месечно по 15.000,00 динара од 18.07.2023. године па убудуће док за то постоје законски услови, на начин описан у том ставу изреке. Ставом трећим изреке, одређено је да ће се лични контакт мајке са малолетном децом одвијати сваког викенда од петка од 18.00 часова до недеље до 18,00 часова, током половине летњег и половине зимског распуста и током државних и верских празника наизменично, те на дан крсне славе и рођендана родитеља са којим не живе. Ставом четвртим изреке, одбијен је тужбени захтев у делу да тужена заостале износе на име издржавања исплати одједном. Ставом петим изреке, одлучено је да свака странка сноси све трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж2 290/24 од 27.05.2024. године, ставом првим изреке, жалба тужиоца је делимично усвојена и првостепена пресуда преиначена у одбијајућем делу одлуке о издржавању тако што је тужена обавезана да на име свог доприноса плаћа месечно 15.000,00 динара, и то за издржавање малолетне ВВ у периоду од подношења тужбе 03.02.2021. до првостепеног пресуђења 18.07.2023. године, а малолетног ГГ и у периоду од 01.07.2022. до првостепеног пресуђења 18.07.2023. године, док је потврђена првостепена пресуда у одбијајућем делу одлуке о издржавању у непреиначеном делу у односу на малолетног ГГ (за период од

подношења тужбе 03.02.2021. до 01.07.2022.године), као и одлука о трошковима поступка. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против наведене другостепене пресуде тужена је благовремено изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужилац је поднео одговор на ревизију.

Врховни суд је испитао побијану пресуду применом члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18, 18/20, 10/23), чије се одредбе примењују у овом поступку на основу члана 202. Породичног закона („Службени гласник РС“, бр. 18/05, 72/11, 6/15) и утврдио да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Нису учињене ни друге битне повреде одредаба парничног поступка на које се ревизијом указује.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац (рођен 1978) и тужена (рођена 1975) су од 2008. године били у браку током кога је рођено њихово двоје малолетне деце, син ГГ (...2009) и ћерка ВВ (...2012). Након развода брака странака (пресудом Основног суда у Сремској Митровици П2 26/21 од 29.03.2022. године), тужилац је наставио да живи у ... са мал. ћерком, у кући која је сувласништво његово и његове мајке (која станује засебно у другој кући у истом дворишту); поседује мини фарму и пољопривредно земљиште од кога остварује приходе. Тужена је станује у закупљеном стану у ... за који плаћа месечну закупнину од 150 евра, као и накнаду за комуналне услуге. Власник је породичне куће у којој живе њени родитељи. Обе парничне странке запослене су у ЈП „... Србије“, свако са зарадом од око 70.000,00 динара месечно. Мал. син парничних странака је у почетку живео са туженом, да би се од летњег распуста 2022. године преселио у очево домаћинство у коме је и сада. Деца парничних странака похађају средњу школу у ... (син), односно основну школу у ... (ћерка). Здрава су, правилног развоја, са за свој узраст уобичајеним потребама за становањем, исхраном, хигијеном, одећом, обућом, школским уџбеницима и прибором, доколицом и слично, за чије је подмирење потребан месечни износ од по 30.000 динара.

По оцени Врховног суда, правилно је другостепени суд применио материјално право при одлучивању о висини обавезе туженог у издржавању малолетног детета и измени раније донете одлуке о висини издржавања.

Породичним законом је прописано (члан 160): да се издржавање одређује према потребама повериоца и могућностима дужника издржавања, при чему се води рачуна о минималној суми издржавања (став 1); која представља суму коју као накнаду за храњенике односно за лица на породичном смештају периодично утврђује министарство надлежно за породичну заштиту, у складу са законом (став 4); да потребе повериоца издржавања зависе од његових година, здравља, образовања, имовине, прихода, те других околности од значаја за одређивање издржавања (став 2); да могућности дужника издржавања зависе од његових прихода, могућности за запослење и стицање зараде, његове имовине, његових личних потреба, обавеза да издржава друга лица, те других околности од значаја за одређивање издржавања (став 3); као и да ако је поверилац издржавања дете, висина издржавања треба да омогући најмање такав ниво животног стандарда за дете какав ужива родитељ дужник издржавања (члан 162. став 3); при чему се висина издржавања може смањити или повећати ако се промене околности на основу којих је донета претходна одлука (члан 164).

У конкретном случају, имајући у виду све околности које су утврђене као и критеријуме за процену потреба малолетне деце и могућности тужене, правилан је закључак другостепеног суда да је тужена у могућности да плаћа за издржавање деце по 15.000,00 динара месечно. Побийана одлука донета је у складу са цитираним одредбама, при том је вођено рачуна и о минималној суми издржавања из члана 160. став 4. наведеног закона и стандарду родитеља, па је висина издржавања одређена у свему у складу са одредбама члана 160. – 162. Породичног закона. Другостепени суд је за овакву одлуку дао потпуне разлоге, које овај суд у свему прихвата као правилне, па су стога супротни наводи ревизије неосновани.

Нису од утицаја ревизијски наводи којима се указује на околност да је износ потребан за подмирење дејих месечних потреба првостепени суд проценио на 20.000,00 динара а другостепени на по 30.000,00 динара, чиме је другостепени суд, наводно, изменио утврђено чињенично стање без отварања главне расправе и на тако утврђеном чињеничном стању засновао своју одлуку. Околност што се у првостепеној пресуди помињу износи од по 20.000,00 динара (на шестој страни) односно по 30.000,00 динара (на једанаестој страни), а што је другостепени суд закључио да је за ту сврху потребан (и довољан) у конкретном случају износ од по 30.000,00 динара не значи да је другостепени суд утврдио другачије чињенично стање без отварања расправе. До суме којом се у конкретним животним околностима једне породице подмирују месечне потребе деце (за становањем, исхраном, хигијеном, одећом, обућом, школским уџбеницима, прибором, екскурзијама, изласцима, летовањима, зимовањима и слично) лако се долази, јер је реч о општепознатим чињеницама које почивају на обимима и количинама производа и услуга чије су цене познате и јавно доступне, те се такве чињенице, управо зато што су свима познате, ни не доказују, како је то прописано одредбом члана 230. став 4. ЗПП.

С обзиром на изложено, на основу члана 414. ЗПП, донета је одлука као у ставу првом изреке.

О трошковима поступка по ревизији одлучено је као у ставу другом изреке ове одлуке на основу члана 165. став 1. у вези с чл. 153. став 1. и 154. став 1. ЗПП, с обзиром да тужилац није успео у поступку по ревизији, а да издаци тужене за састав одговора на ревизију нису били потребни.

**Председник већа-судија
Бранислав Босиљковић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић